

מצוה, עשו פסח, עשו סוכה, עשו לולב, אבל ביום הראשון תשכיתו לא הויל הרחקה דעתך.

וזמן שחייבת אמר רחמנא. ואית ולמה לי להאי תנא ביום הראשון לרבות ארבעה עשר, מלא תנתוט ובר נפקא, כדמסיק זמן שחייבת קאמר רחמנא. ועוד קשה דמשמע דהאי דרשא חדח חדח כי שחייבת לא קיימת למסקנא, ובפרק תמיד נשות (לעמו סג, ה) איתא בהדייא דהילך ליכא למימר ליל, כיון דבום כתיב דמשמעו.

ויל דין הци נמי דודאי הדרשה איתא דודאי לאו (דלא תשחט היי חד וחוד כי קשיות את פסחו, ואם אין לו חמץ בכיתו כי קשיות את פסחו ע"ג דיש חמץ בכית של חברינו איינו עובר עליון, ואכתיה אי לאו ביום הראשון תשכיתו לא יעדין זמן בעירור מלא תשחט. אבל השתה דaicא תורייהו ATI שפיר, (ז)בתר גבלי לן לא תשחט דמיירי ארבעה עשר, והוא יעדין דעשה תשכיתו היי בזמנ שחייבת, דמסתמא כי צוה רחמנא עשה תשכיתו להם לישראל קבוע להם זמן שהוא שווה לכל, דהינו זמן שחייבת דהוי בשש שעות.

ע"ב. וש"מ הבURAה לחלק ייצאת. ואית מה לא ר' עקיבא לומר מצינו הבURAה שהיא אב מלאכה דמשמע לחלק ייצאת לאסור הבURAה, היה לו לומר למצינו הבURAה שהיא אסורה, או (שהיא) – גן מלאכה דהוה ממשע (נמי – גן) דלאו ייצאת, ומכל מקום היא אסורה בשביב הלוא.

ויש לומר דאי הוה אסינה הכל לא הוה אסירין הבURAה ביום טוב, דכיון דלאו ייצאת אם כן אין זה מלאכה, וביום טוב כתיב לא תעשה כל מלאכה וזה אין שם מלאכה עלייה. ועוד דהוה דרשין ליה לאו דלא תעbero אשר בכל מושבותיכם ביום השבת, בשבת אין תבערו אשר בכל מושבותיכם ביום השבת, בשבת אין ביום טוב לא, אבל השתה דקאמר מצינו הבURAה שהיא אב מלאכה דמשמע לחלק ייצאת ניחא, אם כן שם מלאכה עלייה והו בכלל לא תעשה כל מלאכה. וכן משמע בירושלמי (בב' פ"ז ר' יוסי ור' נתן, חד שרי חד אסר, ובמאי המחולקת תלוין, אבל ודאי מאן דאסר סבר לחלק ייצאת והו בכלל לדלא תעשה כל מלאכה, ומאן דשרי סבר דלאו ייצאת, אלמא לדלאן דאמר לאו יצאת הוי הבURAה מותרת.

וש"מ לא אמרין מתוך. משמע הא אי הוה אמרין מתוך הוי שרוי. ורקשה דהה בעינן צורך קצת, והכא Mai צורך קצת אייכא. ויל' כיוון דאם לא היה מעברו היה עובר עליו בבל יראה וביל ימצא, צורך קצת קריין בה. ומכל מקום קשה דמשמע מושום לדלא אמר מתוך אסר ר' עקיבא הבURAה, ואמאי, וישרפו תחת תבשילו. ויל' (משמעות – גן) חמץ אסור בהגאה.

ואית מכל מקום הרי יכול לשורפו וליהנות ממנו אחר

אתה – גן) לרבות יום ארבעה עשר, דאיilo יום חמזה עשר משבעת ימים נפקא. ויל' מכל מקום פריך שפיר, דטפי אית לן למימר דקי איל חמזה עשר, דהכי ממש פשיטה דקרה, הראשון דשבעת ימים קאמר, עיין דבום כתיב, אייכא למימר דאורחות דקרה הוא. אבל השתה דאסיקנא דהאי ביום הראשון קאי ארבעה עשר מכח דהיקיש ואפיקנא קרא מפשיטה, הילך ליכא למימר ליל, כיון דבום כתיב דמשמעו. ום. כן נהא למורינו רבינו פרץ נ"ע.

למעוטי חול המועד. פירש רשי' דמותר בדבר האבד, אבל בדבר שאינו אבד אסור מן התורה כדמותה במסכת חנינה (יח, ה) מקראי.

ור'ת מפרש למעטוי חול המועד, דאפיילו בדבר שאינו אבד אינו אסור מן התורה אלא מדרבנן. והוא דדריש ליה מקראי במסכת חנינה אינו אלא אסכתא בעלמא דאסכתה רבנן אקראי. וכן משמע בירושלמי (מו"ק פ"ג ב"ג), דקאמר כלום אסור לעשות מלאכה בחולו של מועד אלא כדי שייהיו אוכלים ושותים ושמחים (ולא יהוו) (וזה) – ארכט'ן) וועטים בתורה, אלמא אינו אסור אלא מדרבנן. והכى דריש לה במסכת חנינה (טט), ששת ימים (תישעה מלאכה) (תאכל מזות) ובוים השבייע עצרת (לדריס ט, ח) מה שביעי עוצר בכל מלאכה אף שששה עזורים, اي מה שביעי עוצר בכל מלאכה תיל השבייע, פ' מייעוטא ימים עצורים בכל מלאכה אבל לא שששה הוא, דוקא שביעי עוצר בכל מלאכה אבל לא שששה ימים. והשתה אשכחנה איסור והיתר בששה ימים, ולא מסרין הכתוב אלא להחכים לידע איזו יום אסור ואיזו יום מותר, פ' איזו יום מותר כגון יום המעונן דהוי דבר האבד, ואיזה יום אסור כגון יום צלול דהוי דבר שאנו אבד, ואיזו מלאכה אסורה כגון דבר שאין אבד.

ואיזו מלאכה מותרת כגון דבר האבד, וקשה להריבツ'א דלהה נקט איזו מלאכה אסורה כו', כיון דמייריך בדבר האבד אם כן הוי בכלל יום מותר. لكن רוחה להריבツ'א להה כי נקט איזו מלאכה מותרת, להשミニינו דאפיילו בדבר שאינו אבד מותר כגון דליך טירחא, ואיזו מלאכה אסורה כגון דבר שאין אבד טירחא, והשתה לא הוי דומיא איזו יום כו', דהכח מיריע הכל בדבר שאינו אבד כפירושית.

בזכות שלשה ראשונה זכו לשלה רשות. וauseג דaicא יותר מג'פ' ראשון, ה'ל' קאמר בשכר שלוש מצוות שנאמר בהן ראשון, זכו לשלה רשות ראשון כדף תלמודא. ואית מנגלה הדני שלשה ראשון דרשין ה'ל' לוכו, (וחד) (וואך – גן) ביום הראשון הוי חד מהני תלת דרשין דמעיקרא, דילמא דאר בום הראון הוי חד מהני תלת דרשין ה'ל'aca דבשכר שלשה, חד מהני תלת דרשין הנוי דהכא, לומר דבשכר שלשה ראשון דהו עיקר לדראשון דמעיקרא ממש. ויל' דמסתברא טפי למידרש